

## НА СТАНЦІЇ

Лиш хвилинку я бачив Вас:  
Висідав я з вагону, — при вході  
Повійнув на мене нараз  
Фіалкових парфум Ваших подих.

Я пристанув хвилинку, на миг  
Просвердлили очима мене Ви, —  
Подививсь я і втонув у них,  
Наче в ночах тъмняних, вересневих.

Подививсь я і втонув у них,  
І незчувся, як свиснув кондуктор,  
Як вагони зірвалися й зник  
Потяг з стукотом за віадуком...

Лиш хвилинка — розвіявся дим,  
Лиш хвилинка — зник погляд очей цих,  
І лиш серце котилось за ним  
По холодній, безжалісній рейці.